

חומר רצוי

אוין, כי מצד מחלוקת החנוך מתקלט לא הוועס ימולח, כי אם חומר רצוי.
(רבבי) – (טישיות וערת החנוך)

ויאנה רוצחה!
האנסים לא איבנת לה, אם ועדת
התרכות חיה מוכרחת לפנור אילו
טמוסרות החנוך חוקיטים, או אם בתיה
הספר בעטך, לפחות, לא יפתחו בטועדים?
האם היה חוללה אותן וסנלה חכלי
יצירחות?

ואל לשוכה: השנה הייתה שנה
בצורתה, הסובב החטרי ברוב נקודות העתק
הוא קשה מאד ויש שהוילדרים סובלים
נכ מהתסר הנוגה ספקת.

והרי גם זאת בנדיר, ווצאות
בלתי נראות מראשי! –

ונדר היה העון, אם כל בתיה
הספר יפתחו בזמנם ווק של אלה
ישארו סנורים.

חטא אשר לא יכול היה היה אם,
עלבר הרעב ללחם יתושים היילו
דימ נס את הרעב לדבר ד',
ידעו נא וזה אלה, אשר עליהם
לROUTה: נלום איש נסדו

בתקציב שהוצע עי מחלוקת החנוך
יש סעיף מיוחד של הוצאות בלתי
נראות מראש בסכום אלף (1000) לירות,
בה בשעה שלושה החזקת בתיה הספר
ותנינים חוקיטים של ועדת־החריגות בהתאם
לטכמה הכללית הסpora 600 לאיי –

ובכן השכל מחייב והווער דורשן
שבמקומות להבニア בחשבון הוצאה מעורר
פלות, העפינה בחיק העחדיר, טופט
לספק את צרכי השעה, החובעים את
חקונות ודורשים את פטוקם: יש לדאגן
להתינוקות של בית רבן שלא ילכו בטפל...
אלא שטחלהן, החנוך אינה טרי
ニישה, כנראה, באחריות המצב,

וכשباءים חבריו ועד החנוך, שליחי
הצבוד ונבחריה, הבוחנים את כאבו
והונשאים באחריותו ומציעים תקונית,
ועל ידם אפשר לסדר את העניין בנקה,
שהיא הואב שבע והכנסה שלטה,
מודיעה מחלוקת החנוך, שהיא מנגנון
לטלו החלטת ועד החנוך, פשטוט: ינולח